

Verkiezingsprogramma PvdA Opsterlân 2014-2018

“(b)roodnodig !”

1

Verkiezingsprogramma PvdA Opsterlân 2014-2018

“(b)roodnodig !”

1. Inleiding

Programma's van politieke partijen gaan over politiek, over beleid, over visie, over maatregelen en over hoe we dat allemaal moeten betalen. Dat willen we niet loslaten, maar wel breken we met een trend. Die trend is steeds weer hetzelfde, òf meer willen en dat vertalen in wensenlijstjes.

Dit verkiezingsprogramma belooft niet iets wat we toch niet waar kunnen maken. Wij willen een eerlijk verhaal vertellen aan de burgers van Opsterland. En dat verhaal is in de kern, dat er minder geld beschikbaar is en dat we dus “de tering naar de nering” moeten zetten. Dat we de komende vier jaar pijnlijke keuzes moeten maken. Daar lopen we niet voor weg. We zullen burgers meer moeten aanspreken op hun eigen verantwoordelijkheid. Burgers kunnen niet (meer) alles van de gemeente verwachten. Wij willen graag aansluiten bij allerlei maatschappelijke initiatieven die ontstaan. Dat vraagt om “open besturen”.

Democratie is voor ons niet het “spel in de gemeenteraad” maar vooral samenwerken met burgers op straat en in de dorpen. Democratie gaat over de kracht en zeggenschap van de gemeenschap. Over het vermogen zaken samen aan te pakken, grip op het leven te krijgen en om dromen dichterbij te brengen. 'Doe - democratie' kun je dat noemen.

Die trendbreuk betekent, dat ons verkiezingsprogramma er anders uitziet. Het is kort en krachtig. Geen wensenlijst maar vooral een lokaal manifest, waarin we de punten die voor ons écht belangrijk zijn noemen. Hoe we die dromen waar kunnen maken, hangt af van onze eigen inzet en van ons vermogen daar samenwerkingspartners voor te zoeken en te vinden. Niet alleen binnen de gemeentelijke politiek, maar vooral door aan te sluiten bij burgerinitiatieven en maatschappelijke partners te “verleiden” samen met ons oplossingen te zoeken.

Dus niet het beleid, maar de mensen (groot en klein) staan centraal. Over die mensen staat meer in de bijlage van dit verkiezingsprogramma. Op sommige plaatsen in dit programma staat in een kadertje een uitspraak van die mensen. De tekst die bij die uitspraak hoort, is terug te vinden in de bijlage.

Vanzelfsprekend hanteren we wel een kompas. Sociaaldemocratische waarden helpen ons daarbij. In de kern zijn dat solidariteit (minder ik en meer wij), eerlijk delen, zorgen voor elkaar, duurzaamheid, iedereen telt en doet mee en ieder mens heeft recht op een fatsoenlijk bestaan. Voor ons blijft het principe dat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen belangrijk. Alle voorstellen en besluiten worden getoetst aan die waarden en uitgangspunten. Met dat kompas gaan we de komende vier jaar ons uiterste best doen om aan te tonen dat we samen in Opsterland tot veel in staat zijn. Niet alleen om de uitdagingen van vandaag het hoofd te bieden maar ook om een duurzame toekomst voor volgende generaties te bereiken.

Bij dat eerlijke verhaal hoort ook, dat we vertellen dat politieke partijen in Opsterland het over 80% altijd eens zijn. Dat je in Opsterland dus niet in de politiek hoeft te gaan om te polariseren. Wij houden van onze mooie gemeente en willen dat de komende vier jaar graag laten zien in de manier, waarop deze gemeente bestuurd wordt. Wij willen ook in moeilijke tijden verantwoordelijkheid nemen. Onze idealen en een goede verkiezingsuitslag kunnen ons daarbij helpen!

Als voorbereiding op het schrijven van dit verkiezingsprogramma hebben we onze nieuwe manier van werken al in praktijk gebracht. In het voorjaar van 2013 hebben we drie bijeenkomsten georganiseerd, waar niet alleen leden van de PvdA welkom waren, maar waar alle burgers mee konden praten over wat ze belangrijk vinden in Opsterland.

Die drie avonden hebben de "rode draad" van dit verkiezingsprogramma opgeleverd, namelijk de volgende drie pijlers:

- Sociaal beleid
- Vitaal platteland
- Modern besturen

2. Sociaal beleid – is bij uitstek 'samenredzaamheid'

Een goed sociaal beleid is voor de PvdA heel belangrijk. We hebben op dit terrein - samen met anderen - veel bereikt in Opsterland. Veel taken van het rijk worden de komende jaren overgeheveld naar gemeenten. De gemeente wordt de spil in de zorg voor kwetsbare burgers. Dat is goed, want dan kan die zorg integraal en dicht bij burgers georganiseerd en gefinancierd worden. Zonder bureaucratie rompslomp. Met als uitgangspunt, dat voorkomen beter is dan genezen, maar ook met een andere blik op de eigen verantwoordelijkheid en de kracht van burgers zelf. Het rijk zal voor die nieuwe gemeentelijke taken minder geld beschikbaar stellen.

Niet alle problemen kunnen neergelegd worden bij de gemeente. Zo gaat werk boven uitkering en is eerst het eigen sociale netwerk aan bod. Vrijwilligerswerk en mantelzorg worden belangrijker. Deze inzet moet gewaardeerd worden.

De gemeente Opsterland heeft samen met de gemeenten Oost- en Weststellingwerf een goede visie ontwikkeld, die wij steunen. Maar "it is mei sizzzen net te dwaen". Deze visie en manier van werken vraagt om een cultuuromslag bij burgers, de gemeente en bij organisaties waar de gemeente mee samenwerkt. Ook hier is de menselijke maat de norm. Een keukentafelgesprek en het leveren van maatwerk is nu eenmaal iets anders dan een "formulierenfabriek".

Het bieden van betaald werk of het terugleiden van mensen naar werk staat altijd voorop. Maar er zijn ook andere manieren, waarop mensen zinvol aan de samenleving kunnen deelnemen. Wij zijn niet tegen de vereiste tegenprestatie bij een uitkering, maar die tegenprestatie moet zinvol zijn (geen bezigheidstherapie) en ook hier is de menselijke maat de norm. Dus respect wat betreft de omgang met doelgroepen staat voorop. We zullen moeten letten op verdringingseffecten ¹(o.a. binnen de sociale werkvoorziening).

Over Peter: *"De feestdagen zien er voor Peter ineens anders uit dan hij zich had voorgesteld. Een aantal maanden geleden was hij nog "iemand". Hij had een baan waarin hij het naar zijn zin had en hij voelde zich nuttig."* (lees verder in bijlage 1 het 'verhaal' over Peter!)

Wij zullen de komende jaren scherp in de gaten houden of er binnen dit nieuwe beleid geen mensen tussen wal en schip raken. Vanuit ons **rode hart** zorgen wij voor een goed sociaal vangnet, voor een adequaat gemeentelijk armoedebelief en schuldhelpverlening. Wij zien armoede niet alleen als een probleem van bepaalde personen en groepen, maar als een probleem van de hele samenleving.

Over Liesbeth: *"De schulden die ze niet maakte maar wel heeft, wil ze aflossen, stap voor stap, op eigen kracht."* (lees verder in bijlage 1 het 'verhaal' over Liesbeth!)

Wij gaan bij de vormgeving van het sociaal beleid uit van vertrouwen in onze burgers. Mensen dienen met respect te worden behandeld. Dit geldt vooral voor het eerste contact met mensen die afhankelijk zijn of worden van een uitkering en voor het gemeentelijke sanctiebelief (de Fraudewet en de Wet op huisbezoek).

¹ In het algemeen is de definitie van verdringing: als hoger opgeleide mensen de lager opgeleide mensen verdringen uit het arbeidsproces. In de huidige omstandigheden (het zogenaamde werken naar vermogen) gaat het ook om de verdringing van reguliere banen door gesubsidieerde banen of mensen die een tegenprestatie moeten leveren voor een uitkering.

3. Vitaal platteland

Opsterland is een prachtige groene gemeente. Het landschap is gevarieerd en uniek. Opsterland ligt op de zand- en veengronden in de Friese Wouden en is daarom voor veel mensen aantrekkelijk. Aantrekkelijk voor de mensen die in de gemeente wonen, maar ook aantrekkelijk voor mensen die komen recreëren. Opsterland moet een gemeente blijven waar het prettig wonen, en recreëren is. Dit betekent zeker niet dat er geen ontwikkelingen mogelijk zijn. Integendeel: om een goede woon- en recreatiegemeente te blijven is ontwikkeling een voorwaarde. De gemeente mag geen museum zijn, waarin alles bij het oude moet blijven. Bij de ontwikkeling kan gebruik worden gemaakt van het unieke karakter van de gemeente. Nieuwe grootschalige bedrijventerreinen passen niet in deze ontwikkeling, maar kleinschalige initiatieven zeker wel.

Drager van economische ontwikkeling

Werk is belangrijk voor mensen. Door (startende)ondernemers te faciliteren kan Opsterland een aantrekkelijk vestigingsklimaat creëren. We staan open voor innovatie, waarbij duurzaamheid in de breedste zin van het woord een belangrijke waarde is.

Het bijzondere landschap van Opsterland maakt dat de gemeente een prima plek is om te recreëren. Het is het "andere Fryslân" met het coulissenlandschap, de bossen en de heidevelden, het beekdallandschap van het Koningsdiep. Veel mensen weten de gemeente al te vinden, maar dit kan nog verder worden gestimuleerd. Met fiets- en wandelarrangementen, waarbij de verbinding met cultuurhistorie, de natuur en culinaire mogelijkheden wordt gemaakt. Maar ook door mee te werken aan initiatieven die het toeristenseizoen verlengen.

Toeristen leveren een bijdrage aan het in stand houden van voorzieningen, zoals winkels en horeca. Seizoensverlenging is hiervoor een extra stimulans. Door de beoogde heropening van het Polderhoofd kanaal als onderdeel van de Turfroute zullen ook meer watertoeristen naar de gemeente worden getrokken, met de bijbehorende economische ontwikkeling. In de buurt van Beetsterzwaag is ruimte voor een kleine camping. Om aantrekkelijk te blijven voor toeristen is het van belang, dat recreatieve voorzieningen van een goed niveau zijn. De gemeente moet zorgen voor goede fiets- en wandelpaden en voor voldoende parkeergelegenheid. Met gebruik van nieuwe media kunnen de fiets- en wandelroutes nog beter worden aangegeven, waardoor ze voor toeristen nog leuker worden.

Over Henk: *"Hij wilde geen grote camping met toeters en bellen beginnen. Natuurlijk is daar ook publiek voor en kan dat ook heel gezellig zijn, maar dat past niet bij zijn aard. Henk houdt van de natuur en vooral van het bos- en heidegebied in Zuidoost-Fryslân."*

(lees verder in bijlage 1 het 'verhaal' over Henk!)

Door de bijzondere ligging van Opsterland is de gemeente ook aantrekkelijk voor de vestiging van zorginstellingen. Van oudsher zijn deze geconcentreerd in en rond Beetsterzwaag. Initiatieven op het terrein van het aanbieden van zorg, zoals zorghotels en zorgboerderijen, zijn een mooie aanvulling op de bestaande instellingen en bieden kansen voor verbreding van de zorgmogelijkheden. Deze initiatieven kunnen zich ook in andere dorpen ontwikkelen.

De dorpen

Over Marjolein: "Natuurlijk is de school een belangrijke ontmoetingsplaats, maar als na acht jaar de basisschool is afgerond en haar zonen naar het voorgezet onderwijs gaan, is de basisschool voor haar geen ontmoetingsplek meer."
(lees verder in bijlage 1 het 'verhaal' over Marjolein!)

Iedereen wil in een prettige omgeving wonen en leven. Daarvoor is nodig dat er voldoende en kwalitatief goede woningen beschikbaar zijn en dat de openbare ruimte goed is. Verder moeten er in de directe omgeving voldoende voorzieningen zijn. De gemeente moet zich inspannen om snel internet beschikbaar te krijgen op het platteland.

De PvdA is trots op het rijke culturele leven. 'Us Fryske taal is foar kultuer en de identiteit fan de mienskip fan grutte wearde'. Cultuur draagt bij aan het imago van de gemeente en de lokale identiteit. Cultuur omvat in onze opvatting alles wat een gemeenschap organiseert waar mensen warm voor lopen en elkaar ontmoeten. Wij stimuleren cultureel ondernemerschap. Dit kan leiden tot nieuwe creativiteit met een economische spin-off.

Om de saamhorigheid en de gemeenschapszin in een dorp in stand te houden is een ontmoetingsplek belangrijk. Als bewoners van een dorp elkaar niet meer in het eigen dorp kunnen ontmoeten, dan is dat niet goed voor de leefbaarheid van dat dorp. Een basisschool is ook van groot belang voor de leefbaarheid en het culturele verenigingsleven van het dorp, maar de kwaliteit van onderwijs is nog belangrijker. Voor ieder kind moet er op redelijke afstand een basisschool van goede kwaliteit zijn. Een samenwerkingsschool kan hiervoor een oplossing zijn.

Naast de ontmoetingsplaats en de basisschool brengt ook sport de bewoners van een dorp samen. Sportvoorzieningen horen ook bij een dorp. Dat wil niet zeggen, dat in ieder dorp alle mogelijke sportvoorzieningen kunnen worden gerealiseerd. Samenwerking met buurdorpen ligt voor de hand. Sport brengt mensen samen en bevordert de gezondheid van mensen.

De leefbaarheid in de dorpen staat onder druk door het wegvallen van de financiering en de organisatiekracht van de woningbouwcorporaties. Corporaties kunnen steeds minder investeren in herstructurering en vernieuwing van het woningenbestand en de woonomgeving. Gezocht moet worden naar alternatieve financieringsvormen, zodat de kwaliteit van het woningenbestand in Opsterland goed blijft. Door te investeren in het energiezuinig maken van het bestaande woningbestand wordt werkgelegenheid gestimuleerd, wordt aan energiebesparing gedaan en gaan de kosten voor de bewoners naar beneden.

De groene omgeving

Over Johannes: *"Johannes begrijpt heel goed dat andere mensen op een andere manier van het natuurgebied willen genieten, maar er zijn bepaalde waarden in het gebied die wat hem betreft niet mogen worden aangetast."* (lees verder in bijlage 1 het 'verhaal' over Johannes!)

Opsterland is een prachtige groene gemeente, met een bijzonder landschap. De bossen en de heide in het oosten van de gemeente en het open veengebied in het westen zijn een bijzondere combinatie.

Op dit landschap moeten we zuinig zijn, niet alleen vanwege het landschap zelf, maar ook omdat het bijdraagt aan een prettig woon- en werkklimaat. Natuurontwikkeling en landschapsonderhoud zijn nodig om dit landschap in stand te houden. Het Koningsdiep staat bekend als een van de meest bijzondere beekdalen, het herstel van dit beekdal is een goede investering in het landschap en de natuur van Opsterland.

Natuur- en landschapsontwikkeling zijn van belang voor de natuur zelf, voor de bijzondere planten en dieren die hier leven. Het is belangrijk om ecosystemen in stand te houden, zodat planten en dieren een goede leefomgeving hebben en populaties in stand kunnen blijven.

Wereldwijd verdwijnen er steeds meer soorten van dieren en planten, de biodiversiteit loopt terug. Door versnippering van leefgebieden van dieren en planten tegen te gaan, door duurzame landbouw te stimuleren en het milieu te beschermen kunnen we in Opsterland een steentje bijdragen aan het behoud van de biodiversiteit. Wij kunnen weer gebruik maken van wat de natuur ons geeft: brandstoffen, voedsel, zuurstof en grondstoffen voor kleding en medicijnen. Om dit te kunnen blijven doen moeten we wel zuinig zijn op de natuur.

4. Modern besturen

Open bestuur

In de inleiding van dit verkiezingsprogramma hebben wij al verteld, hoe wij aankijken tegen “open besturen”. De basishouding die daar bij hoort, is uitgaan van vertrouwen in en de kracht van burgers, communiceren en interactieve beleidsvorming. Communicatie begint met luisteren naar en uitgaan van de burgers, in plaats van denken voor de burgers. Wij vinden dat we de komende jaren moeten investeren om ook jonge mensen meer bij beleidsvorming te betrekken. Het gebruik van sociale media en het doorontwikkelen van de gemeentelijke website en die van onszelf, helpen daarbij.

Samenwerken

Het zal de komende jaren onrustig blijven op het front van gemeentelijk herindeling en samenwerking. De regering heeft - zeker voor plattelandsgemeenten - de lat hoog gelegd (100.000 inwoners). Die discussie zal onze deur niet voorbij gaan. Er is ook noodzaak om die discussie te voeren, omdat de gemeentelijke taken toenemen en omdat er sprake is van een regionale arbeidsmarkt. Naast de OWO²-samenwerking willen we in dat verband onze ogen niet sluiten voor gemeenten als Smallingerland en Heerenveen. Samenwerken loont, of het nu gaat om gemeenten, provincie, Wetterskip Fryslân, de FUMO³, de Veiligheidsregio en dergelijke. De PvdA kijkt kritisch naar de huidige gemeenschappelijke regelingen.

Wij sluiten schaalvergroting en herindeling niet uit en we vinden, dat dit hand in hand moet gaan met “dicht-bij-mensen” organiseren. Onze verenigingen van Plaatselijk Belang kunnen daarin een belangrijke rol spelen. Daaraan kunnen ook dorpsbudgetten worden gekoppeld.

8

Dienstverlening

De gemeente is vanaf 2015 hét loket voor de burger. Dat stelt hoge eisen aan de dienstverlening. Klantgerichtheid en klantvriendelijkheid zijn belangrijke pijlers van de dienstverlening. Bij de digitaliseringsslag wordt rekening gehouden met burgers zonder digitale hulpmiddelen.

Als de klant koning is, moeten we het ook aandurven om afspraken met burgers te maken over wachttijden, levertijden en bejegening.

Financiën

Ons uitgangspunt is en blijft een financieel gezonde gemeente. Het huishoudboekje moet sluiten. Er zal de komende jaren bezuinigd worden en er zullen keuzes worden gemaakt. Dat zal niet altijd leuk zijn, maar ook hier geldt weer: “we vertellen het eerlijke verhaal”. Bij dat verhaal kan ook horen dat er (tijdelijke) belastingverhoging nodig is om de zwaarste klappen op te vangen. We hebben er niets aan om nu zaken weg te bezuinigen, waar we over een aantal jaren spijt van hebben. Tegen die achtergrond kijken we ook naar de reservepositie van de gemeente.

² OWO staat voor de samenwerking tussen Opsterland, West- en Ooststellingwerf

³ Fryske Utfieringsstjinst Miljeu en Omjouwing

Bijlage 1

De eerste twee beschrijvingen komen uit de verhalen van Jan Schuurman Hess, bekend van zijn voettocht door Nederland⁴.

Hij vraagt zich daarin op grond van ervaringsverhalen af, of de politiek gaat over macht en tegenmacht, over vernedering, armoede en isolement, over de betekenis van gemeenschap en onderlinge verbondenheid. Of zou de discussie meer gaan over de kwaliteit van tweede woningen? Hij is oprecht benieuwd welke keuzes in de politiek worden gemaakt.

De andere drie beschrijvingen zijn fictieve voorbeelden, die een beeld geven van de inspiraties, keuzes en drijfveren van mensen.

Peter

Kwaad en gefrustreerd richt hij zijn vuist op, haalt diep adem en stormt vervolgens naar buiten! Een jaar geleden zag het er allemaal zo anders uit. Met veel plezier werkte hij bij de pakjesdienst van de sociale werkvoorziening. Hij had regelmaat en een vast inkomen. Dat gaf hem eindelijk rust. En paar maanden geleden kwam het bericht dat zijn arbeidscontract niet verlengd kon worden. Perspectief op een andere baan was er niet. Recht op uitkering had hij niet. Peter is 37 jaar en kon opnieuw zijn uitkering aanvragen. Zijn gegevens zijn uitgebreid bekend bij de gemeente. Toch werd van hem verwacht alles weer aan te leveren via internet. Na twee maanden wachten vond zijn gesprek plaats met een medewerker van de gemeente. "Excuses meneer, maar door de lange wachtlijst konden wij u niet eerder te woord staan". In de tussentijd ontbreekt er voor hem een ruime maand inkomen. De huurachterstand is opgelopen en ook de energienota heeft hij niet kunnen betalen. Na drie jaar hard knokken om van zijn schulden af te komen is hij weer terug bij af.

De monteur van de energievoorziening was deze ochtend aan zijn deur. In de kerstvakantie zou zijn zoon, zijn grote trots, weer op bezoek komen. Vandaag is hij afgesloten van de energievoorziening. Het bezoek van zijn zoon kan nu niet door gaan. Er is geen verwarming en geen water. De feestdagen zien er voor Peter ineens anders uit dan hij zich had voorgesteld. Een aantal maanden geleden was hij nog "iemand". Hij had een baan waarin hij het naar zijn zin had en hij voelde zich nuttig.

Op een dinsdagmiddag na afloop van de feestdagen komt er een melding binnen bij de politie van een agressieve inwoner. Peter heeft zijn vuist gebald en geëist dat iemand van de gemeentelijke afdeling sociale zaken hem te woord staat. De dienstverlener kon de frustratie van Peter niet plaatsen. "De mensen worden tegenwoordig steeds agressiever. We moeten hier strenger tegen optreden".

⁴ www.voettochtvanjan.nl

Liesbeth

Liesbeth woont alleen in een éénkamerflatje van meer dan vierhonderd euro per maand. Ze is van middelbare leeftijd en werkt voor een geprivatiseerde overheidsinstelling op basis van een nul-uren contract. Sociale rechten heeft ze niet: geen werk is dus geen geld. Maar ze moet wel beschikbaar zijn, dagelijks, anders verliest ze haar nul-uren contract. Hiervoor werkte ze als schoonmaakster op uitzendbasis. Ze verloor dat baantje niet omdat ze haar werk niet goed deed, maar omdat ze geen weerwoord had tegen een mannelijke collega.

De afgelopen jaren waren zwaar voor Liesbeth. Ze koos enigszins blind van liefde voor de verkeerde, gewelddadige man, die op haar naam schulden maakte, verzekeringen en de belasting oplichtte. Haar kinderen verbraken in die periode het contact met haar. De schulden die ze niet maakte, maar wel heeft, wil ze aflossen, stap voor stap, op eigen kracht. Ja, er zijn wel ambtenaren met wie ze wel eens contact had, maar die zijn slecht bereikbaar en stellen eisen die geen mens kan begrijpen. Bovendien is haar situatie bij hen bekend. Toch, voor hulp, moet ze telkens opnieuw bewijzen en uitleggen dat zij, hoe hard ze ook werkt, te arm is voor deze wereld. Ze ervaart de vernedering van vroeger...arm zijn bij de boer, arm zijn bij de baas en nu arm zijn bij de burgemeester.....Boer, baas, burgemeester....Het maakt niet uit van welke kant de vernedering komt, de ervaringen zijn hetzelfde.

Het is bijna het einde van de maand; de huur moet worden betaald en daarvoor heeft Liesbeth gespaard. Voor eten was er deze week 1 euro en twintig cent. In de reclame lag een kerststol voor 99 cent. Daarvan eet ze de hele week; blijft er mooi nog 20 cent over.

Henk

Tevreden zit Henk met een welverdiende kop koffie op het terras van de recreatieruimte van zijn camping. De camping is niet groot, maar precies groot genoeg. De recreatieruimte is bescheiden, net als zijn camping. Een tafeltennistafel, een dartbord en een paar gezellige zitjes. Geen bar en geen frituur, maar een kopje koffie of thee kan er wel worden gedronken. Verderop staan nog een paar schommels, er is een zandbak en er ligt voldoende hout om een prachtige hut te bouwen. In de vaart vlakbij kan worden gevisd en gezwommen. Henk is trots op de mooie plek die hij heeft gerealiseerd. Het bijzondere landschap heeft hem de kans gegeven om deze bijzondere camping op te zetten.

De eerste boekingen voor de zomervakantie zijn al weer binnen en ook het voorseizoen loopt goed. Rustzoekers komen op zijn camping af, mensen die willen genieten van de prachtige natuur in de omgeving. Ook mensen met jonge kinderen weten zijn camping te vinden, alles is overzichtelijk en veilig.

Henk denkt nog eens terug aan de start. Het idee om een camping te beginnen had hij al heel lang, maar hoe pak je dat aan en welke plek kies je daarvoor? Hij wilde geen grote camping met toeters en bellen beginnen. Natuurlijk is daar ook publiek voor en kan dat ook heel gezellig zijn, maar dat past niet bij zijn aard. Henk houdt van de natuur en vooral van het bos- en heidegebied in Zuidoost-Fryslân. De oude verveningsgebieden hebben prachtige nieuwe natuur opgeleverd. Het Koningsdiep is het mooiste beekdal van Nederland.

Hij vertelt graag over de ontstaansgeschiedenis van het gebied en over wat er nu voor bijzonders in die gebieden groeit en bloeit. In de gemeente Opsterland kon hij zijn droom waarmaken. Het bestemmingsplan buitengebied gaf de mogelijkheid om een kleinschalige camping te starten. Natuurlijk is het hard werken om alles spic en span te houden, er moet veel aan onderhoud worden gedaan, er moet worden schoongemaakt, er moeten op bescheiden

schaal inkopen worden gedaan. In het hoofdseizoen heeft hij hulp. Twee meiden uit het dorp helpen met schoonmaken en in de recreatieruimte.

Henk is trots op zijn camping en hoopt er nog jaren een boterham mee te verdienen.

Marjolein

Marjolein had nooit gedacht dat ze weer terug zou gaan naar het dorp waar ze zelf is opgegroeid. Toen ze het diploma van de middelbare school op zak had wist ze niet hoe snel ze moest verhuizen naar de stad. Daar was het echte leven: cultuur, uitgaan, restaurants. Nu ze zelf moeder is van twee schoolgaande jongens zijn andere dingen belangrijk. Natuurlijk geniet ze samen met haar man nog regelmatig van een avondje uit. Met de auto zijn ze zo in de stad, daar kunnen ze naar de schouwburg en als ze er zin in hebben exotisch eten. Maar in de stad kunnen haar jongens niet onbekommerd buiten spelen, hutten bouwen, kikkervisjes zoeken en gewoon lekker rondfietsen.

Ze zou niet zomaar in ieder dorp willen wonen, een bepaald voorzieningenniveau is toch wel van belang en dat ze nu in haar "eigen" dorp terecht is gekomen is echt een beetje toeval.

Marjolein vindt goed onderwijs voor haar twee zonen van het allergrootste belang, ze heeft zich dan ook goed verdiept in de kwaliteit van het basis onderwijs. Natuurlijk is het heel bijzonder dat haar zonen naar dezelfde basisschool gaan waar zij zelf ook heeft gezeten, maar dat is alleen zo omdat de kwaliteit van deze school volgens de normen van de inspectie goed is. Was dat niet het geval geweest dan had ze haar zonen op een school in een ander dorp ingeschreven. Samen met haar man had ze nog andere scholen bezocht en met het onderwijzend personeel gesproken. Ze wilde echt een weloverwogen besluit nemen en niet alleen op basis van haar eigen ervaringen een keuze maken. Die ervaringen waren immers alweer van jaren geleden.

Marjolein is ook erg blij met het multifunctionele centrum dat in haar dorp staat. Natuurlijk is de school een belangrijke ontmoetingsplaats, maar als na acht jaar de basisschool is afgerond en haar zonen naar het voorgezet onderwijs gaan, is de basisschool voor haar geen ontmoetingsplek meer. Haar man is enthousiast lid van het plaatselijke koor en samen met hun zonen voetbalt hij bij de voetbalclub. Hij is trainer van het team van zijn zonen. Zelf is Marjolein actief bij de Speel-o-theek en doet mee met de jazz-dance club. Het leven is goed zo, een goede verhouding tussen het gezin, werken, vrijwilligerswerk en de sociale contacten.

Johannes

Johannes maakt zich zorgen om het gebied vlak achter zijn woning. Al jaren zwerft hij met heel veel plezier door het natuurgebied dat eigenlijk direct bij zijn huis begint. Vroeger kwam hij tijdens zijn tochten bijna nooit iemand tegen en als hij wel iemand ontmoette, dan was dat ook een natuurliefhebber. Even ervaringen uitwisselen, even praten over de bijzonderheid van het gebied en dan weer lekker alleen verder. De laatste paar jaar komt hij tijdens zijn zwerftochten steeds meer mensen tegen. Hardlopers, mountainbikers en laatst zelfs iemand op een crossmotor. Deze mensen "gebruiken" zijn natuurgebied op een hele andere manier dan hij dat zelf doet.

Johannes begrijpt heel goed dat andere mensen op een andere manier van het natuurgebied willen genieten, maar er zijn bepaalde waarden in het gebied die wat hem betreft niet mogen worden aangetast. Gelukkig ziet de natuurbeheerder ook in dat er iets moet gebeuren. Er is een

overleggroep ingesteld en Johannes heeft zich meteen aangemeld als lid van deze groep. Samen met een aantal andere natuurbeschermers heeft Johannes een lijstje met eisen opgesteld. Er mogen wat hen betreft in ieder geval geen motorcrossers in het gebied komen. Dat is veel te verstorend voor de dieren en bovendien worden beschermde orchideeën bedreigd. Voor mountainbikers zou er een speciale route kunnen worden gemaakt, aan de rand van het gebied, waar het toch al wat drukker is. Mountainbikers mogen dan niet in de rest van het gebied komen. Voor hardlopers kan er ook een route worden gemaakt. De natuurbeheerder zou zich verder moeten inspannen om bepaalde ecosystemen in stand te houden. Zo is er in het gebied een vrij nat deel waar orchideeën groeien, dat deel moet nat blijven. Het is belangrijk om zoveel mogelijk soorten van planten en dieren in stand te houden. Johannes heeft vertrouwen in het proces dat de natuurbeheerder is gestart en wanneer verschillende partijen met respect met elkaar omgaan, dan moet het goed komen.

“(b)roodnodig !”

